

ver der altså en indkomstulighed. Og den vil vi gerne være med til at minimere.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg har altså forholdt mig til et forslag til folketingsbeslutning om øget lighed i alderdommen, hvor det forslag, vi skal forholde os til, går ud på, at regeringen skal pålægges at sikre, at staten gradvis påbegynder indbetaling til arbejdsmarkedspensionsordninger for – og så kommer en liste af de borgere, som så skal have foretaget en sådan indbetaling til en arbejdsmarkedspensionsordning. Det er det forslag, som jeg har forholdt mig til, for det er det, som SF har stillet.

Så kan man jo altid, og det var jo også det, jeg i mit første indlæg sagde, løbende vurdere, om der er nogen grupper, som har behov for en opjustering af de ydelser, de får. Men det er jo noget helt andet. Det har regeringen jo faktisk gjort. Vi har jo så sent som i den seneste finanslov indført et tillæg til de ældre, som har de laveste indkomster.

Så det er jo noget, vi løbende gør. Og vi er da altid parate til i Det Konservative Folkeparti at være med til at analysere: Er der nogle grupper, der er faldet så langt bagud, at der er behov for en opretning, så de har et mere fornuftigt økonomisk levegrundlag?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det sidste indlæg eller det sidste par indlæg – jeg havde også hørt det i det første indlæg, som hr. Lars Barfoed kom med – gik jo på den der måde at afslå på, at vi har nogle problemer her, at man siger, at der er forskel, også når vi er ude i verden inden pensionsalderen, og at det er grundlag for, at vi så ikke behøver at være sådan helt opmærksom på, at der så skulle være en større udligning, når man blev ældre.

Men det sidste, hr. Lars Barfoed her har sagt, synes jeg tyder på, at noget af det, som jo har præget lidt af debatten her, er, at hr. Ole Sohn og SF ved at skyde med spredehagl ikke kan undgå at ramme nogle af de problemer, som vi godt ved findes. Jeg har nævnt et par stykker af dem. Jeg håber også, at hr. Lars Barfoed er enig med mig i, at da man i sin tid vedtog arbejdsmarkedspensionerne, var det et krav fra parterne, at Folketinget så gik ind og løste dem for den fleksible arbejdskraft. Senere er der jo så kommet fleksordningerne til. De skal jo heller ikke ringe-

restilles, fordi de nu påtager sig også at være en del af arbejdsmarkedet.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil bekræfte det, jeg har sagt, at Det Konservative Folkeparti altid er optaget af, om der er grupper i samfundet, der økonomisk er svagt stillet, og som har behov for hjælp. Det er en helt grundlæggende del af den konservative grundholdning, at vi skal tage os af de svageste i samfundet, og derfor skal vi interessere os for denne her problemstilling og løbende overvåge, om der er nogen, der falder bagud.

Så har jeg så påpeget, at man jo ikke kan sige, man får en dårligere købekraft, fordi andre sparer op. Men derfor skal vi da alligevel løbende overvåge, om der er nogen, som i vores velfærdssamfund falder for langt bagud, for så må vi lave nogle selektive, målrettede tiltag i forhold til dem, så de har fornuftige levevilkår.

Med til det hører jo så hele diskussionen om, hvordan vi så sikrer os, at vi i fremtiden har råd til det. Det er vi jo så i fuld gang med at få analyseret i det arbejde, Velfærdskommissionen gør, hvor vi skal være sikre på, at vi også i fremtiden har råd til i det her samfund at sikre de svagt stillede.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Barfoed. Og det bliver fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil godt starte med at slå fast, at det her forslags indhold kun delvis svarer til overskriften om øget lighed i alderdommen. For forslagsstillerne i SF har jo valgt at tage udgangspunkt i arbejdsmarkedspensionerne, og uanset at det her forslag ville være en lappeløsning for nogle enkelte grupper, så medvirker arbejdsmarkedspensionerne i allerhøjeste grad til at øge uligheden i alderdommen.

Indbetalingerne er både for lønmodtagere og for arbejdsgiverne indkomstafhængige og desuden fradragsberettigede. Med andre ord: Jo højere løn, jo højere pension og jo højere fradrag i arbejdslivet. Og det vil altså sige, at skattefordelen er størst, hvis man er en af dem, der betaler topskat i vores samfund.

Derfor er vi altså også i en situation, hvor nogle mennesker, som normalt skulle betale topskat af deres løn, på grund af arbejdsmarkeds-